

[Søren P. Larsen.]

Reglerne forefindes, Fordelingsgrundlaget er til Stede, det er let og kan ikke volde store Vanskeligheder for Administrationen at anvende det Fordelingsgrundlag, som man tidligere har godkendt, og som er fundet brugbart til Opnaaelse af det tilsigtede Formaal.

Skjerbæk: Ogsaa det konservative Folkeparti forstaar, at der er fremsat et Lovforslag som det foreliggende, og kan for saa vidt ogsaa anerkende Princippet i Lovforslaget: at man vil lette Overgangen fra de billigere Fedtstoffer saasom Margarine til det dyrere: Smørret. Men vi synes ikke, at Lovforslagets Udformning er heldig, og anbefaler derfor, at der bliver Lejlighed til en Udvalgsbehandling, for at man muligt kan faa rettet forskellige Enkeltheder i Lovforslaget.

Hvad angaar Kredsen af de Personer, der kan faa Hjælp, er vi heller ikke tilfredse med Lovforslagets Affattelse. Der er, saaledes som det ogsaa blev fremhævet af den ærede foregaaende Taler, f. Eks. det Spørgsmaal, om man skal give til alle Aldersrentenydere uden særligt Skøn over, hvorledes de er stillet. Det er opløst forskellige Steder fra, at en stor Del Aldersrentenydere ikke har selvstændig Husholdning. Nu ser jeg nok, at man i § 1, Stk. 7, foreslaar at undtage Personer, der har Ophold i Alderdomshjem, fra at faa Adgang til disse Smørmærker, men det er dog et Spørgsmaal, om alligevel alle Aldersrentenydere skal have denne Adgang, uden at der skønnes over det fra det sociale Udvalgs Side.

Endvidere maa vi, hvad angaar Spørgsmaalet om at yde Hjælp til arbejdsløse Personer, ogsaa rejse det Spørgsmaal, om det er et rigtigt Kriterium, man har valgt her. Man har indrømmet Smørmærker til arbejdsløse, der har været kontrolleret arbejdsløse i 25 Dage i Perioden henholdsvis 1. April—15. Maj og 1. Maj—15. Juni, men der kan jo være andre, der er langt ringere stillet end disse, som havde rimeligt Krav paa at komme med ind under en Lov som denne. Jeg nævner de personligt tilmeldte arbejdsløse, men der kan være mange andre: Rentenydere o. s. v., som burde tages med, naar man laver en Lov som denne.

Hvad angaar Kredsen af de Personer, der skal medtages, maa ogsaa jeg for mit Vedkommende meget beklage Udformningen af § 1, Stk. 7. Her undtager man Personer, der har Ophold i Alderdomshjem, Forsørgelsesanstalter, Opdragelseshjem, de

i Forsorgslovens § 66 omhandlede Anstalter — det er Sørforsørgsanstalter, f. Eks. Aandssvegeanstalter, Sindssygehospitaller o. s. v., o. s. v. —, eller Personer, som er anbragt i kontrolleret Familiepleje eller i offentlige eller private Sygehuse, paa Helbredelsesanstalter, Rekreativhjem eller lignende Fælleshusholdninger. Jeg forstaar, at man undtager disse Institutioner, hvis de drives af en offentlig Myndighed og har en offentlig Kasse at falde tilbage paa, men hvis det ikke er Tilfældet, synes jeg, at Regelen bliver ubillig. Jeg kan nævne alle de mange private Børnehjem og Opdragelseshjem af anden Art, vi har; jeg kunde ogsaa nævne en Række private Helbredelsesanstalter, som ikke uden videre kan komme og præsentere Staten sit Under-skud og forlange det dækket. I denne Sammenhæng kan jeg sige, at specielt naar det drejer sig om Institutioner for Børn, er det af største Vigtighed, at man sørger for, at disse Børn faar det fornødne Fedtstof, og det vilde naturligvis være at foretrække, om de kunde faa en større Del af det i Form af Smør end hidtil. Men det koster Penge, og for disse Institutioner er der ingen Mulighed for at betale, hvad de dyrere Fedtstoffer vil koste. Jeg vil derfor foreslaa, at man søger denne Bestemmelse affattet saaledes, at alle private Opdragelseshjem og dermed ligestillede kommer ind under de samme Regler, som gælder for Familier med Børn. Det virker dobbelt grelt, at man ikke vil give Hjælp til Børnehjem o. lign., naar man dog giver Hjælp til Plejebørn og Adoptivbørn. Det vil sige, at et Barn, som af offentlig Myndighed er anbragt i privat Plejehjem, faar de 3 Smørrabatmærker pr. Maaned, der her er Tale om, men hvis det offentlige anbringer et saadant Barn i et privat Børnehjem, giver man ikke Hjælp til, at denne Udgift kan dækkes.

Der kan naturligvis rejses det Spørgsmaal, om man ikke kunde lade Børnene faa et større Kvantum Mælk, altsaa lade dem faa deres Fedtstoffer og andre vigtige Stoffer, som ellers kan gives gennem Smørret, gennem et forøget Mælkeforbrug. Det er naturligvis muligt, men her kommer igen Prisforholdene i Vejen, og dette gælder i særlig Grad i de store Byer. Jeg henstiller, at man — maaske skal det ikke være i Sammenhæng med dette Lovforslag — alvorligt overvejer, om det ikke er paa Tide at sikre Børnene et bestemt Kvantum Sødme i den kommende Tid, navnlig naturligvis i den kommende Vintertid.

Men ogsaa med Hensyn til den Maade, hvorpaa man har planlagt Administratio-